

35te Møde.

Tirsdag den 26de November, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Retsafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2577 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Krabbe: Ved Behandlingen af de foregaaende Lovforslag er det flere Gange blevet berørt, at den Reform, som vi nu forhaabentlig staa ved at gennemføre, ikke vil medføre en billig Proces i borgerlige Sager. Det kan ikke være anderledes, men imidlertid tror jeg, at man skal se sig vel for, inden man gør den dyrere, end det behøves, og naar det under Forhandlingerne er blevet ytret af en æret Taler, at Retsafgifterne, saaledes som de vare foreslaaede her, burde forhøjes, tror jeg dog, man skal betænke sig to Gange, inden man gør det. Retsafgifterne ere vistnok gennemgaaende foreslaaede ret passende, men det kan dog ikke overses, at de indeholde en betydelig Fordyrelse. Retsafgifterne ere den mindste Del af Omkostningerne ved den borgerlige Rettergang, langt mere vil det naturligvis blive til Vidnegtdgørelser og til Sagførelse, men ogsaa denne Del bør man ikke gøre højere end nødvendigt. Og se vi paa den Afgiftsskala, som Lovforslagets § 6 opstiller, kan det ikke overses, at den indeholder for alle Middelsager en ret betydelig Forøgelse af de hidtilværende Retsafgifter. Tage vi i Flæng en Middelsag som f. Eks. en Hestehandel, der er 700 Kr. værd, vil det efter det nuværende, naar man regner Indbringelse for Retten, et passende Antal Udsættelser, Førelser af et Par Vidner under en særskilt Tingsvidnesag, blive saadan noget som paa det Lag 16 Kr. Men efterser man, hvad det vil blive efter det foreliggende Lovforslag, vil det være 48 Kr. Det er en ret betydelig Forøgelse. Jeg tror, man bør tage under Overvejelse først, om der er virkelig

Grund til her at forhøje bestaaende Afgifter, dernæst ogsaa, om der ikke skulde være Grund til at lette dem noget. Ogsaa i Smaasager som den hidtil værende Lovgivning har ladet det være sig magtpaaliggende at gøre billige for Parterne — og da navnlig Tyendesager — er der en afgjort Forhøjelse. En Tyendesag afgøres for Øjeblikket med 79 Øre, men efter det foreliggende Lovforslag kan det blive betydelig højere og vil i alle Tilfælde blive allermindst 2 Kr.

En endnu væsentligere, ufornøden høj Afgiftsansættelse fremtræder ved de Regler, som § 27 giver om Afgifter ved Tvangsauktioner. Hvor betydelige disse Afgifter ere, vil fremgaa, naar man tager en ganske maadeholden Tvangsauktion, en Auktion paa 20,000 Kr., som jo maa siges at være en mindre Auktion. Efter de Regler, som ere opstillede her, vil den Afgift, der i saa Tilfælde skal betales, være 62 Kr. 40 Ø. Det forekommer mig ikke at være rimeligt; naar vi skulle give ny Regler for Afgifter ved Tvangsauktioner, skulle vi i særegen Grad have Øje for, at det er en uheldelig Mand, der — ved egen Fejl eller paa Grund af uheldige Konjunkturer, men i hvert Tilfælde ved Ulykke — kommer fra sin Ejendom, og at man ikke skal benytte det Ulykkens Øjeblik til at gøre ham til en Skattegenstand, thi Afgifterne gaa dog til syvende og sidst ud over ham. Derfor siger jeg, at der kan være Grund til at gøre det betydelig billigere; i Stedet for at ansætte Afgiften til en Femtedel af den almindelige Retsafgift, saaledes at denne beregnes i Forhold til den samlede Auktionskøbesum, vil jeg sige, at der i Beregningen skulde fra den samlede Auktionskøbesum først drages noget meget betydeligt, f. Eks. Halvdelen af Rekvirentens Fordring, og selv efter dette Fradrag i Beregningsgrundlaget skulde Afgiften sættes til en meget mindre Brøkdel end den foreslaaede. Det vil jeg gerne bede om, at der ved den senere Behandling maatte blive gjort Forandring i.

Kapitlet om Tinglæsningerne skal forhaabentlig ikke blive Lov ret længe; vi haabe jo, at hele Tinglæsningsindretningen skal blive grundig fornyet.

Hvad Lovforslagets Bestemmelser om Udskrifter og Attester angaar, vil jeg gøre den Bemærkning, at Afgiften i noget overdreven Grad staa i Forhold til Arketallet. Det, at stille Afgiften i Forhold til Arketallet, er at vedligeholde hos Befolkningen den urigtige Forestilling, at de Embedsmænd, der udføre Arbejdet, faa nogen som